

LA/Petri Jääskinen/AN

19.10.1982

... Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRING AV 6 OCH 8 §§ LAGEN OM PENSION FÖR LANTBRUKSFÖRETAGARE

Regeringen har till riksdagen avlåtit en proposition med förslag till lag om ändring av 6 och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare.

I propositionen föreslås en ändring av stadgandena i lagen om pension för lantbruksföretagare gällande fördelningen av arbetsinkomsten mellan dem som arbetar som lantbruksföretagare på en och samma brukningsenhet. Avsikten är, att husmödrarna som pensionsgrundande arbetsinkomst skall få en mera rättvis andel än hittills av makarnas gemensamma arbetsinkomst. Samtidigt ökas makarnas möjligheter att inverka på fastställandet av arbetsinkomsten så att den motsvarar de individuella förhållandena. Dessutom föreslås en höjning av gränsen för det maximala antalet hektar jordbruksjord som beaktas vid fastställandet av gårdsbrukets arbetsinkomst.

Enligt förslaget skall ändringarna träda i kraft vid början av år 1983.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

BILAGA

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändring av 6 och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
angående ändring av 6 och 8 §§ lagen om pension för lantbruks-
företagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att de stadganden i lagen om pension för lantbruksföretagare som gäller fördelningen av gårdsbruksidkares arbetsinkomst mellan de personer som arbetar på samma brukningsenhet ändras. Avsikten är att husmodern såsom grund för pensionen skulle få en rättvisare andel av makarnas gemensamma arbetsinkomst. Det skulle öka medborgarnas jämställdhet. Samtidigt skulle

man öka makars möjlighet att inverka på fastställandet av arbetsinkomsten så att de motsvarar deras individuella förhållanden. Vidare föreslås att gränsen för det maximala antalet hektar jordbruksjord, som beaktas vid fastställandet av gårdsbrukets arbetsinkomst, höjs.

Ändringarna föreslås träda i kraft vid ingången av år 1983.

MOTIVERING

1. Nuvarande läge och föreslagna ändringar

För bestämmande av lantbruksföretagares pensionsgrundande arbetsinkomst fastställer lantbruksföretagarnas pensionsanstalt en arbetsinkomst för honom. På grundvalen av samma arbetsinkomst uppbärs även försäkringspremien. Arbetsinkomsten för idkare av gårdsbruk fastställs enligt 8 § 2 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare (511/71, LFöPL) så, att för husbonden och husmodern först på basen av storleken av arealen av brukningsenhetens jordbruksjord och i lagen stadgade markbelopp uträknas deras gemensamma arbetsinkomst. Av den gemensamma arbetsinkomsten anses såsom husmoderns årliga arbetsinkomst ett i lagen stadgat belopp, vilket, höjt i enlighet med 1982 års indextal, utgör 9 336,04 mk. Såsom husmoderns arbetsinkomst anses likväldigt högst hälften av husbondens och husmoderns gemensamma arbetsinkomst. I praktiken innebär detta beräkningssätt att husmoderns arbetsinkomst är hälften av den gemensamma arbetsinkomsten, om arealen av brukningsenhetens jordbruksjord inte överstiger 8 hektar. Då brukningsenheten är större,

tillfaller den arbetsinkomst, som tilläggshektaren medför, enligt huvudregeln enbart husbonden.

I 8 § 2 mom. LFöPL ingår även stadganden om fördelningen av husbondens och husmoderns gemensamma arbetsinkomst med avvikelser från den ovan angivna schematiska huvudregeln, om arbetsfördelningen på brukningsenheten det förutsätter. En sådan avvikande fördelning förutsätter att utredning om grunderna för en speciell fördelning tillställs lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Arbetsinkomsten har på denna grund fördelats på avvikande sätt på ca 25 % av brukningsenheterna.

Med stadgandena om fördelningen av arbetsinkomsten strävar man till att bestämma husbondens och husmoderns andel så, att den motsvarar varderas andel av det arbete som utförs i gårdsbruket. Härvid beaktas inte det arbete som utförs i hushållet. På basen av de undersökningar som lantbruksföretagarnas pensionsanstalt företagit kan det likväldigt konstateras att den fördelning av arbetsinkomsterna som företagits enligt LFöPL:s stadganden i vissa fall har lett till en orättvis och, särskilt i fråga om husmodern, alltför liten

andel av arbetsinkomsten. Detta gäller särskilt brukningsenheter med mjölkboskap, där husmoderns arbetsinsats i gårdsbruket i regel är lika stor som husbondens. Vidare kan det konstateras att de förhållanden, som utgör basen för arbetsfördelningen är mycket individuellt varierande på olika brukningsenheter och att arbetsfördelningen även på en och samma brukningsenhet varierar alltefter årstiden och den rådande situationen.

På grund av det ovan anförda borde stadgandena om bestämmandet av arbetsinkomsten ändras så, att husmodern skulle såsom grund för sin pension kunna tillgodoräkna sig en sådan andel av den gemensamma arbetsinkomsten som noggrannare än i detta nu skulle motsvara hennes arbetsinsats. Samtidigt borde man försöka beakta äkta makars individuellt varierande förhållanden mera än för närvarande genom att fästa större vikt vid vad de själva gemensamt föreslår i fråga om sin arbetsfördelning.

Stadgandena om den gemensamma arbetsinkomsten, som skulle kallas brukningsenhetens arbetsinkomst, föreslås bli intagna i 8 § 2 mom. LFöPL. Enligt det föreslagna nya 8 § 3 mom. skulle brukningsenhetens arbetsinkomst fördelas mellan vederbörande idkare av gårdsbruk i den proportion de deltar i arbetet på brukningsenheten.

Den ovan anförda huvudregeln för fördelningen av arbetsinkomsten skulle gälla även äkta makar, men härutöver föreslås för deras vidkommande preciserande stadganden. Enligt dessa skulle vardera maken anses få en tredjedel av makarnas gemensamma arbetsinkomst. Den återstående tredjedelen skulle fördelas makarna emellan på det sätt de har föreslagit i sin gemensamma ansökan. Om sådan ansökan inte föreligger eller om makarna inte kan enas om fördelningen, skulle även denna andel fördelas jämnt mellan makarna. Stadgandena skulle sålunda ge makarna möjlighet att till vissa delar gemensamt bestämma sina andelar av arbetsinkomsten. Om de inte vill detta eller om de inte når enighet därom, skulle deras gemensamma arbetsinkomst delas jämnt. Den jämna fördelningen skulle således inte mera begränsas till att gälla endast brukningsenheter som omfattar 8 hektar eller mindre.

Specialstadgandena rörande fördelningen av makars arbetsinkomst kan i vissa fall leda till ett slutresultat som uppenbart inte är för-

enligt med föreliggande fakta. Sålunda kan exempelvis i fråga om en sjuklig make eller make som arbetar utanför brukningsenheten föreslås att honom skulle tillgodoräknas en arbetsinkomst som är väsentligt större än hans arbetsinsats. Det är även möjligt att den make som arbetar mindre inte vill ta del i arbetsinkomstutredningen och att han därmed utan grund får hälften av den gemensamma arbetsinkomsten. I dylika fall skulle pensionsanstalten ha möjlighet att avvika från makarnas förslag eller från lagens halveringsregel.

I 8 § 2 mom. LFöPL har stadgats de belopp som arbetsinkomsten för varje hektar jordbruksjord på en brukningsenhet uppgår till. Beräknad enligt 1982 års indextal utgör den årliga arbetsinkomsten per hektar jordbruksjord 2 334,01 mk för de 12 första hektaren, 954,82 mk för de följande 10 hektaren, 530,46 mk för de därpå följande 10 hektaren och 212,18 mk för de följande 10 hektaren. Därefter, dvs. för den del av jordbruksjorden som överstiger 42 hektar, beräknas enligt gällande stadganden ingen arbetsinkomst. Med tanke på det moderna jordbruket är sagda övre gräns om 42 hektar uppenbart för låg. En brukningsenhet kan anses som ett familj jordbruk som kan skötas av normaliter två personer, fastän den skulle omfatta 50—100 hektar sådan jordbruksjord som avses i LFöPL. Av denna anledning föreslås att ifrågavarande övre gräns höjs till 62 hektar. För de sista 20 hektaren skulle beräknas samma belopp arbetsinkomst per hektar som för de närmast föregående 10 hektaren, dvs. nämnda 212,18 mk. I övrigt skulle beloppen förbli oförändrade.

I gällande 8 § 3 mom. (830/70) ingår stadganden för den händelse att husbonde- eller husmodersarbetet på en och samma brukningsenhet utförs av två eller flera personer. I detta fall bestäms för dem en gemensam arbetsinkomst genom att jordbruksjordens areal först divideras med antalet personer, som utför husbondearbete, varefter arbetsinkomsten bestäms särskilt för sig på basen av varje delareal. Även för bestämmandet av arbetsinkomsten för dem, som utför husmodersarbete, finns ett motsvarande specialstadgande. Det sistnämnda stadgandet om husmoders arbetsinkomst borde upphävas till följd av de ovan föreslagna nya stadgandena. Även de specialstadganden som gäller de fall då flera personer utför husbondearbete föreslås bli upphävda. I stället fö-

reslås att de i 8 § 2 mom. ingående stadgandena om pensiosanstaltens möjlighet att avvika från de schematiska reglerna för beräkningen av arbetsinkomsten, utsträcks att gälla de fall då antalet idkare av gårdsbruk vilka arbetar på en och samma brukningsenhet avviker från det sedvanliga. Härmed eftersträvas ingen saklig ändring, utan avsikten är att nuvarande praxis skall gälla också i fortsättningen. Detta skulle samtidigt medföra även att de försäkrade inte i lagen skulle behöva kallas husbönder respektive husmödrar, utan i stället kunde användas enbart benämningen idkare av gårdsbruk.

De ovan relaterade nya stadgandena i 8 § 2 och 3 mom. föranleder justeringar av vissa andra lagrum. I lagens 6 § 4 mom. (447/77) ingår stadganden för den händelse att åkerreserveringsavtal ingåtts beträffande brukningsenhets åkerareal. Enligt stadgandet anses den åkerareal, som omfattas av avtalet, vara brukad på normalt sätt och den lantbruksföretagare, som ingått avtalet, utföra husbondearbete på brukningsenheten under avtalsperioden. Då husbondearbetet inte mera skulle specificeras, föreslås ordet husbonde bli slopat. Justeringen skulle inte medföra någon ändring i nuvarande praxis.

I 8 § 4 mom. LFöPL ingår ett specialstadgande om bestämmandet av arbetsinkomsten för familjemedlem som deltar i gårdsbruksarbete. Enligt stadgandet anses såsom familjemedlems arbetsinkomst den lön, som utbetalas till honom, likväl högst vad enligt samma paragrafs 2 mom. skall räknas såsom arbetsinkomst för husbonde. Även i detta lagrum borde hänvisningen till husbondens arbetsinkomst lämnas bort. I stället föreslås en hänvisning till stadgandet i samma paragrafs 1 mom., enligt vilket arbetsinkomsten fastställs med beaktande av vad idkare av gårdsbruk skäligen kan uppskattas fortgående åtnjuta i inkomst av sådan sin verksamhet, som omfattas av lagen. Inte heller denna justering skulle föranleda någon ändring i nuvarande praxis.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Av de föreslagna ändringarna är av betydelse i ekonomiskt hänseende både höjningen av maximigränsen för den areal jordbruksjord som

skall beaktas i fråga om brukningsenhets arbetsinkomst och de nya stadgandena om fördelningen av arbetsinkomsten. De övriga ändringarna har ingen ekonomisk betydelse.

Med tanke på statens utgifter är av de föreslagna ändringarna den mest betydelsefulla åtminstone under den närmaste tiden den ändring som gäller fördelningen av arbetsinkomsten. Den inverkar på storleken av försäkringspremien för idkare av gårdsbruk. Utgångspunkten för försäkringspremien är det av social- och hälsovårdsministeriet fastställda basprocenttalet. Det är lika stort som det procenttal som i medeltal motsvarar försäkringspremien för försäkring enligt minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare. Försäkringspremie enligt basprocenttalet uppbärs till den del lantbruksföretagarens årliga arbetsinkomst överstiger det i 10 § 1 mom. LFöPL stadgade gränsbeloppet, som enligt nivån för 1982 års indextal är 33 949,24 mk. För arbetsinkomst som underskrider detta belopp är försäkringspremien 2/5 av beloppet enligt basprocenttalet. Enligt gällande stadganden skall jordbruksjordens areal på en brukningsenhet överstiga 34 hektar innan en del av husbondens den arbetsinkomst, som beräknats enligt huvudregeln, anses som sådan, ifråga om vilken för den utgår en inte nedsatt försäkringspremie. Man kan förmoda att en del av husböndernas de arbetsinkomster som överstiger ovan nämnda gränsbelopp i framtiden kommer att räknas husmödrarna tillgodo. Detta innebär att lantbruksföretagarnas pensionsanstalts intäkter av försäkringspremierna minskas och att statens andel i stället växer. Det är svårt att förutsäga i vilken utsträckning så sker. Det beräknas att ändringen kommer att medföra en årlig tilläggsutgift om ca en miljon mk för staten under de närmaste åren. Å andra sidan innebär ändringen av arbetsinkomstens fördelning att kostnaderna för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring minskar under det första hela året med uppskattningsvis ca 1,5 milj. mk. Då denna minskning inverkar även på beloppet av statens andel, skulle den medföra en minskning av statens andel med ca 0,4 milj. mk.

Höjningen av maximigränsen för den areal jordbruksjord som skall beaktas i arbetsinkomsten höjer arbetsinkomsten på brukningsenheter med över 42 hektar jordbruksjord med i medeltal 4 %. Detta medför en ökning om

0,2 milj. mk av lantbruksföretagarnas pensionsanstalts intäkter av försäkringspremierna och en motsvarande minskning av statens andel. Å andra sidan medför den ett ökat pensionsansvar och därigenom en ökning av statens utgifter. Ökningen av pensionsansvaret beräknas år 1986 utgöra 0,2 milj. mk eller lika mycket som den ovan beskrivna besparingen i statens utgifter. Under antagande att de övriga på saken inverkan faktorerna förblir oförändrade kan den av den föreslagna ändringen förorsakade ökningen av pensionsansvaret uppskattas år 1990 uppgå till 0,5 milj. mk och år 2010 till 1,9 milj. mk. Utvecklingen framgår av nedanstående tabell.

År	Ökning av pensionsansvaret milj. mk	Besparing i statens utgifter p.g.a. ökning av försäkringspremierna milj. mk	Tilläggsutgifter för staten netto milj. mk
1983	0,0	0,2	0,0
1985	0,1	0,2	0,0
1986	0,2	0,2	0,0
1990	0,5	0,2	0,3
2000	1,4	0,2	1,2
2010	1,9	0,2	1,7

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås bli bringad i kraft den 1 januari 1983.

Arbetsinkomsterna för de idkare av gårdsbruk som arbetar på brukningsenheter som omfattar mer än 42 hektar jordbruksjord skulle justeras på pensionsanstaltens initiativ räknat från lagens ikraftträdande.

De nya stadgandena om fördelningen av gårdsbruksenhetens arbetsinkomst mellan idkarna av gårdsbruk skulle tillämpas då arbetsinkomsten skall fastställas eller justeras för en tidsperiod efter lagens ikraftträdande. Det är dock skäligt att åkta makar, vilkas arbetsinkomst har fördelats enligt tidigare stadganden, skulle kunna övergå till att omfattas av det nya fördelningsförfarandet, om de så önskar. Därför föreslås att de nya fördelningsstadgandena skulle tillämpas på dem, om de gemensamt ansöker härom inom förloppet av ett år efter lagens ikraftträdande.

Med stöd av vad ovan anförts föreläggs Riksdagens till antagande följande lagförslag:

Lag

angående ändring av 6 och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut ändras 6 § 4 mom. och 8 § 2—4 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare,

dessas lagrum sådana de lyder, 6 § 4 mom. i lag av den 10 juni 1977 (447/77), 8 § 2 mom. i lag av den 18 juni 1971 (511/71) samt 8 § 3 och 4 mom. i lag av den 23 december 1970 (830/70), som följer:

6 §

Har för brukningsenhetens åkerareal ingåtts åkerreserveringsavtal, som avses i lagen om begränsning av nyttjande av åker (216/69) eller i motsvarande landskapslag för landskapet Åland, anses vid tillämpningen av denna lag åkerareal, som omfattas av avtalet, vara brukad på normalt sätt och den lantbruksföretagare, som ingått avtalet utföra arbete på brukningsenheten under avtalsperioden. Vad ovan i detta moment är stadgat äger motsvarande tillämpning på sådan åkerareal, som hålls i träda eller sköts som vall med stöd av lagen om styrning av lantbruksproduktionen (446/77).

8 §

Vid gårdsbruk anses brukningsenhetens årliga arbetsinkomst utgöra för varje hektar jordbruksjord 550 mark för de 12 första hektaren, 225 mark för de följande 10 hektaren, 125 mark för de följande 10 hektaren och 50 mark för de följande 30 hektaren. Arbetsinkomsten kan likväl bestämmas med avvikelse från det ovan sagda, om odlingssättet eller annat produktionssätt, det osedvanliga antalet idkare av gårdsbruk vilka arbetar på brukningsenheten, brukningsenhetens produktivitet eller annan jämförbar orsak det förutsätter.

Brukningens arbetsinkomst fördelas mellan idkarna av gårdsbruk i den proportion

de deltar i arbetet på brukningsenheten. Av äkta makars arbetsinkomst anses härvid vardera maken tillfalla en tredjedel, medan resten fördelas på det sätt de föreslagit i sin gemensamma ansökan eller, om sådan ansökan inte gjorts, jämnt mellan dem båda. Av särskilt skäl kan fördelningen av arbetsinkomsten mellan makar likväl fastställas med avvikelse från det ovan sagda.

Såsom annan i gårdsbruksarbete deltagande familjemedlems arbetsinkomst anses den lön, som utbetalas till honom, likväl med beaktande av vad i 1 mom. är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

Denna lags stadganden om fördelningen av en brukningsenhets arbetsinkomst mellan vederbörande idkare av gårdsbruk tillämpas, om arbetsinkomsten skall fastställas eller justeras för en tidsperiod efter lagens ikraftträdande. Även om de omständigheter, som inverkar på arbetsinkomsten, inte skulle ha undergått sådan väsentlig förändring som avses i 8 § 6 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare, kan fördelningen av äkta makars arbetsinkomst likväl justeras så att den är förenlig med denna lag, om makarna gemensamt ansöker härom före den 1 januari 1984.

I denna lag stadgade belopp i mark svarar mot det löneindextal, som fastställts för år 1970.

Helsingfors den 8 oktober 1982

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Vappu Taipale*

Lag

angående ändring av 6 och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut ändras 6 § 4 mom. och 8 § 2—4 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare,

dess lagrum sådana de lyder, 6 § 4 mom. i lag av den 10 juni 1977 (447/77), 8 § 2 mom. i lag av den 18 juni 1971 (511/71) samt 8 § 3 och 4 mom. i lag av den 23 december 1970 (830/70), som följer:

Gällande lag

Förslag

6 §

Har för brukningsenhets åkerareal ingåtts åkerreserveringsavtal, som avses i lagen om begränsning av nyttjande av åker (216/69) eller i motsvarande landskapslag för landskapet Åland, anses vid tillämpningen av denna lag åkerareal, som omfattas av avtalet, vara brukad på normalt sätt och lantbruksföretagare, som ingått avtalet, *fortsätta husbondearbete* på brukningsenheten under avtalsperioden. Vad ovan i detta moment är stadgat äger motsvarande tillämpning på sådan åker, som hålles i träda eller skötes som vall med stöd av lagen om styrning av lantbruksproduktionen (446/77).

Har för brukningsenhets åkerareal ingåtts åkerreserveringsavtal, som avses i lagen om begränsning av nyttjande av åker (216/69) eller i motsvarande landskapslag för landskapet Åland, anses vid tillämpningen av denna lag åkerareal, som omfattas av avtalet, vara brukad på normalt sätt och den lantbruksföretagare, som ingått avtalet *utföra* arbete på brukningsenheten under avtalsperioden. Vad ovan i detta moment är stadgat äger motsvarande tillämpning på sådan åkerareal, som hålles i träda eller skötes som vall med stöd av lagen om styrning av lantbruksproduktionen (446/77).

8 §

Husbondens och husmoders sammanräknade årliga arbetsinkomst i gårdsbruk anses utgöra 550 mark för varje hektar jordbruksjord av de 12 första hektaren, 225 mark för de följande 10 hektaren, 125 mark för de följande 10 hektaren och 50 mark för de följande 10 hektaren. *Såsom husmoderns årliga arbetsinkomst anses 2 200 mark, likväl högst hälften av sagda sammanräknade arbetsinkomst. Den sammanräknade arbetsinkomsten och dess fördelning mellan husbonden och husmodern må likväl bestämmas med avvikelse från det ovan anförda, om odlingssättet, brukningsenhetens osedvanliga produktivitet, arbetsfördelningen på brukningsenheten eller annan motsvarande orsak det förutsätter.*

Utföres husbonde- eller husmodersarbetet på en och samma brukningsenhet av två eller flera personer för gemensam räkning, bestäm-

Vid gårdsbruk anses *brukningsenhetens* årliga arbetsinkomst utgöra för varje hektar jordbruksjord 550 mark för de 12 första hektaren, 225 mark för de följande 10 hektaren, 125 mark för de följande 10 hektaren och 50 mark för de följande 30 hektaren. Arbetsinkomsten *kan* likväl bestämmas med avvikelse från det ovan sagda, om odlingssättet eller annat produktionsätt, det osedvanliga antalet idkare av gårdsbruk vilka arbetar på brukningsenheten, brukningsenhetens produktivitet eller annan jämförbar orsak det förutsätter.

Brukningens enhetens arbetsinkomst fördelas mellan idkarna av gårdsbruk i den proportion de deltar i arbetet på brukningsenheten. Av

Gällande lag

mes för dem en gemensam arbetsinkomst genom att jordbruksjordens areal först divideras med antalet personer, som utför husbondearbetet, varefter i 2 mom. avsedd arbetsinkomst bestämmes särskilt för sig för varje delareal. Arbetsinkomsten för dem, som utför husmodersarbetet, bestämmes i enlighet med 2 mom. sålunda, att den utgör högst hälften av den på nämnda sätt bestämda hela arbetsinkomsten på brukningsenheten. Den återstående delen av sagda arbetsinkomst fördelas, såframt icke särskilda skäl annat föranleder, jämnt mellan dem som utför husbondearbetet.

Annan i gårdsbruksarbete deltagande familjemedlem anses i arbetsinkomst erhålla den lön, som utbetalas till honom, likväl högst vad enligt 2 mom. skall räknas såsom arbetsinkomst för husbonde.

Förslag

äka makars arbetsinkomst anses härvid vardera maken tillfalla en tredjedel, medan resten fördelas på det sätt de föreslagit i sin gemensamma ansökan eller, om sådan ansökan inte gjorts, jämnt mellan dem båda. Av särskilt skäl kan fördelningen av arbetsinkomsten mellan makar likväl fastställas med avvikelse från det ovan sagda.

Såsom annan i gårdsbruksarbete deltagande familjemedlems arbetsinkomst anses den lön, som utbetalas till honom, likväl med beaktande av vad i 1 mom. är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

Denna lags stadganden om fördelningen av en brukningsenhets arbetsinkomst mellan vederbörande idkare av gårdsbruk tillämpas, om arbetsinkomsten skall fastställas eller justeras för en tidsperiod efter lagens ikraftträdande. Även om de omständigheter, som inverkar på arbetsinkomsten, inte skulle ha undergått sådan väsentlig förändring som avses i 8 § 6 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare, kan fördelningen av äka makars arbetsinkomst likväl justeras så att den är förenlig med denna lag, om makarna gemensamt ansöker härom före den 1 januari 1984.

I denna lag stadgade belopp i mark svarar mot det löneindextal, som fastställts för år 1970.
